

A tűznyelő

Meghatározhatatlan korú férfi, derékig meztelen. Titokzatos rendeltetésű tárgyait, a rejtélyes formájú üvegeket, a kardot, a lángoló fáklyát mindig magával hordja. A Nap és a Hold mindenfelé követi. A Nap a sötét üvegben tér nyugovóra, a Hold a kalitkában levő hal gyomrából kúszik az égre. A meghatározhatatlan korú férfi az égbolt alatt lakik.

*

A film kezdetétől csodákat idéző, sejtelmes cirkuszi zene, a mutatványok alatt a halálugrások dobpergése hallatszik.

*

Lakás.

Az apa kényelmes, nagy karosszékekben ül, kövér, kényelmes. Valamivel a felesége és a két gyerek előtt, kissé takarva őket. Az anya jelentéktelen, sovány, a gyerekek csendesek, jólneveltek. Mindnyájan egy pontra néznek, feszült figyelemmel.

*

Család.

Ugyanazt a családot látjuk hátulról. Előttünk ülnek a mozivásznon a széksorokkal párhuzamosan, szinte a mozi termének folytatásaként. Szemben velük és természetesen a nézőkkel, egy tv-készülék felső fele látszik. Hirtelen eltűnik a család, és a tv képernyője teljesen kitölti a mozivásznat. A képen meghatározhatatlan korú férfi látszik. Derékig meztelen. A kamera fentről lefelé haladva tetőtől talpig, majd hátulról is megmutatja. A férfi mellett ismeretlen, titokzatos rendeltetésű tárgyak: üvegek, kard, lángoló fáklya. Rejtélyes, szertartásos mozdulatokat végez.

*

A férfi arca közelről.

Mozdulatlan, titokzatos, lassan az ég felé fordítja. Az arca fölé fáklyát tart, szája hirtelen kinyílik, és lángot okád magasra, az égre.

*

A rejtélyes, szertartásos mozdulatok és a tűzokádás megismétlődik még néhányszor, s közbe-közbe megjelenik egy-egy pillanatra a feszülten figyelő család csoportja.

*

A mindvégig hallatszó, sejtelmes, csodaidéző zenét három szaggatott csengetés szakítja meg.

*

A családfő nehézkesen feláll, kicsit álldogál, még a tévét nézve, majd nehézkesen elszakad a tv képernyőjétől, s kinyitja a bejárati ajtót. Az ajtó előtt meghatározhatatlan korú férfi áll. Derékig meztelen. Meghajol, megfordul, és hátból is megmutatja magát. A férfi mellett ismeretlen, titokzatos rendeltetésű tárgyak: üvegek, kard, lángoló fáklya. Rejtélyes, szertartásos mozdulatokat végez, arca mozdulatlan, titokzatos. Lassan az ég felé fordítja. Az arca fölé fáklyát tart, szája hirtelen kinyílik, és lángot okád magasra, az égre. (A zene is tökéletesen ismétlődik.) Mielőtt mutatványát befejezhetné és természetesen megismételhetné, az apa dühösen méltatlankodva a kezében levő csupor vizet a tűzokádó arcára önti, és elfojtja „a tüzet“, majd becsapja az ajtót. A családfő mérgesen, sietve visszauul a tv elé, a családja körébe. Mindnyájan feszülten figyelik a tv képernyőjét. A képernyőn meghatározhatatlan korú férfi látszik. Derékig meztelen...

*

A tűzokádó pár pillanatig áll, arca merev, mozdulatlan, lassan lehajol, és felemeli titokzatos rendeltetésű tárgyait.

*

Egy nagyváros főutcája.

A tűzokádó kissé bizonytalanul mozog, a modern kirakatok, reklámok, autók s a közömbösen jövő-menő emberek között. Az égbolt sehol nem látszik. Elvégzi titokzatos, szertartásos előkészítő mozdulatait, lehajol, s titokzatos tárgyai közül felemeli a lángoló fáklyát. Arcát lassan az ég felé fordítja, és lassú mozdulattal a szája fölé emeli a fáklyát...

*

Az emberek közömbösen kikerülnek. Időnként meg-meglökik siettükben. Mutatványa nem állít meg senkit... Hirtelen, még mielőtt szája

szétnyílhatna, tűzoltóautó jelenik meg szirénázva, és az egyenruhás tűzoltók segíteni kész buzgalommal, tűzoltókészülékkel támadnak rá, és eloltják az arca fölé tartott égő fáklyát.

*

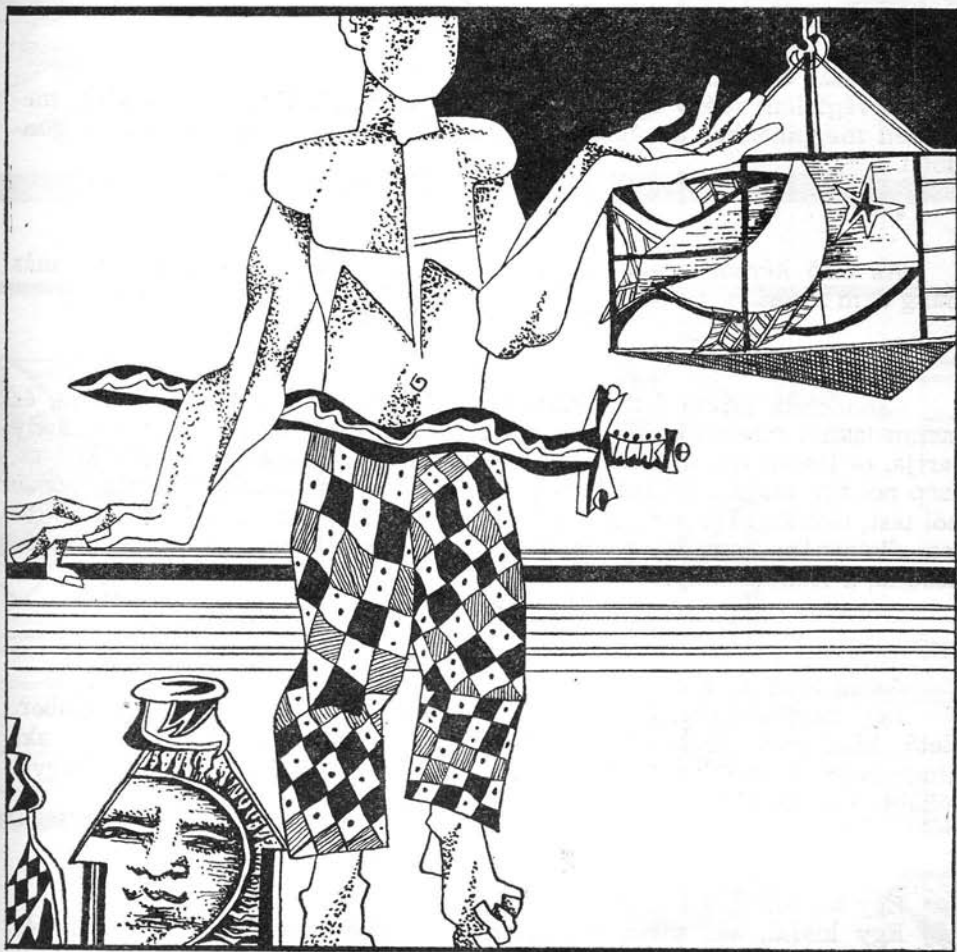
A tűzoltóautó megjelenésével a zene ritmusa erősen lelassul, csak a hirtelen és szinte értelem nélkül fel-felhangzó dobpergés marad gyors és hangos.

*

A nagyváros parkja.

Sok-sok fa, padok. Az egyik padon egy férfi ül. Derékig meztelen. Arca mozdulatlan. Egyedül ül, nincs mellette semmi, se kard, se üvegek, se a hajdan hozzánőtt égő fáklya. Cigaretta veszt vesz elő, s megpróbál rágyújtani. De a gyufaszálak sorban kialusznak, még mielőtt a cigaretta meggyúlna. Egy-két sikertelen kísérlet után egy-egy pillanatra megjelenik a tv előtt ülő, feszülten figyelő család csoportképe. A sikertelen gyufagyújtás és a figyelő család képsorai négször, ötször váltják egymást, hirtelen, de lassú zenekísérettel.

*

A tűzokádó arca mind közelebbről és közelebbről látszik. Lassan már csak a száját látjuk a cigarettával és keze egy részét egy elaludt gyufaszállal. A kezét lassan-lassan leereszti, és a gyufaszálat a földre ejti, egy halom elszenesedett gyufaszál közé.

*

A zene mindvégig ugyanaz a csodákat idéző, sejtelmes cirkuszi zene és dobpergés, mely a tűzoltóautó megjelenésével erősen lelassul, a dobpergés mindvégig gyors marad. A tűzokádó és tárgyai színesek, meseszerűek, kivéve a parkbeli képsort, mely fehér-fekete-szürke, akárcsak a film többi része.

A trombitás Kentaur lány

Tavaszi, elábrándoztató égbolt.

A végtelent idéző eget néhány felhő díszíti, lakatlan szigetként, melyeken megpihenhet a végtelenbe szaladó tekintet s az elálmodozó gondolat.

*

Az első képsort, tehát a tavaszi ég képsorait, sem zene, sem más hang nem kíséri.

*

Csendesen, szinte észrevétlenül megjelenik egy trombita tölcsére, és lassan-lassan rásettenkedik az égre az egész trombita, majd két kéz, mely tartja, és lassan-lassan a kéz és a trombita gazdájának a feje, egy kedves, szép női fej, majd a fejhez tartozó, szinte teljesen meztelen, csinos, vonzó női test, derékig. Hirtelen a kéz és a száj játszani kezd a trombitán (éktelen, disszonáns hangok), a „zenével“ együtt megjelenik tetőtől talpig főhősünk, a Kentaur lány.

*

Az ég nem látszik.

Egy nagyváros utcája, üzletek, reklámok, autók. És sok-sok ember, siető, közömbös járókelők. (Sokkal kisebbek, mint a Kentaur lány, aki kimagaslik közülük.) A Kentaur lányt nem látják, nem hallják, vagyis inkább nem akarják hallani, nem akarják látni.

*

Egy kisfiú.

Egy kisfiú, aki vissza-visszafordulva megbámulja őt, megbotlik és elesik. Az anyja elfenekeli anélkül, hogy tudomást venne a gyerek érdeklődésének tárgyáról.

*

Szerelmespár.

A szerelmespár csókolózik. Bántja őket a zenebona. Lassan elsétálnak, egymást átölelve, csókolózva, anélkül hogy bár egy pillantást vetnének a zaj forrására, a Kentaur lányra.

*

A siető járókelők tömegéből kiválik egy emberke, a Kentaur lány mellé settenkedik, trombitát vesz elő, mely hirtelen az emberkénél nagyobbra növekszik. Ugyanazt a dallamot kezdi játszani, mint a Kentaur lány. (A trombitás emberke is sokkal kisebb a Kentaur lánynál.)

*

A Kentaur lány és az emberke mellett megáll egy hatalmas, puha járású luxuskocsi. Egy kis cilindres emberke száll ki az autóból, és magabiztosan a Kentaur lány mellé lép. A cilindres emberkét egy lakáj követi tálcával, s a tálcán sok-sok pénzzel. Mindketten kicsik a Kentaur lányhoz képest, akár a többi járókelő vagy a trombitás emberke. A cilindres úr leemeli fejéről a cilindert, és a tálcán levő pénzt felnyújtja a Kentaur lánynak. A Kentaur lány leereszti trombitáját, elveszi a pénzt. Csábosan tekint a cilindres emberkére, félig elfordul, az arcát eltakarja a kezével, közben a szemét le nem veszi a cilindres emberkéről. Viselkedése tipikusan azé a nőé, akit próbálnak elcsábítani, kicsit szabadkozik — az illem kedvéért —, de mivel neki tetszik a legjobban, hagyja magát elcsábítani.

*

A trombitás emberke úgy tesz, mint aki semmit nem lát, semmit nem vesz észre. Csak még buzgóbban és hangosabban játszik, a Kentaur lányt is helyettesítve.

*

Miután a cilindres emberke elautózott, a Kentaur lány újra játszani kezd. (A trombitás emberke pihen, nem játszik.) A zene ritmusa egyre lassul, s egyre halkul. Majd pár pillanatig csak az ujjai játszanak a trombita billentyűin, hang nem hallatszik.

*

Hirtelen gyorsá és éktelenné válik a zene (miután a Kentaur lány újra játszani kezdett a trombitán), s a Kentaur lány a trombitán keresztül a zene ritmusára kis, hangszeres kentaurokat szül. Más és más hangszer van mindegyiknél. A jövő-menő emberek mindvégig közömbösek, egymást meg-meglökik sietségükben, de a Kentaur lányt s a trombitás emberkét mindvégig kikerülik, látszólag nem véve tudomást sem róluk, sem zenéjükről.

*

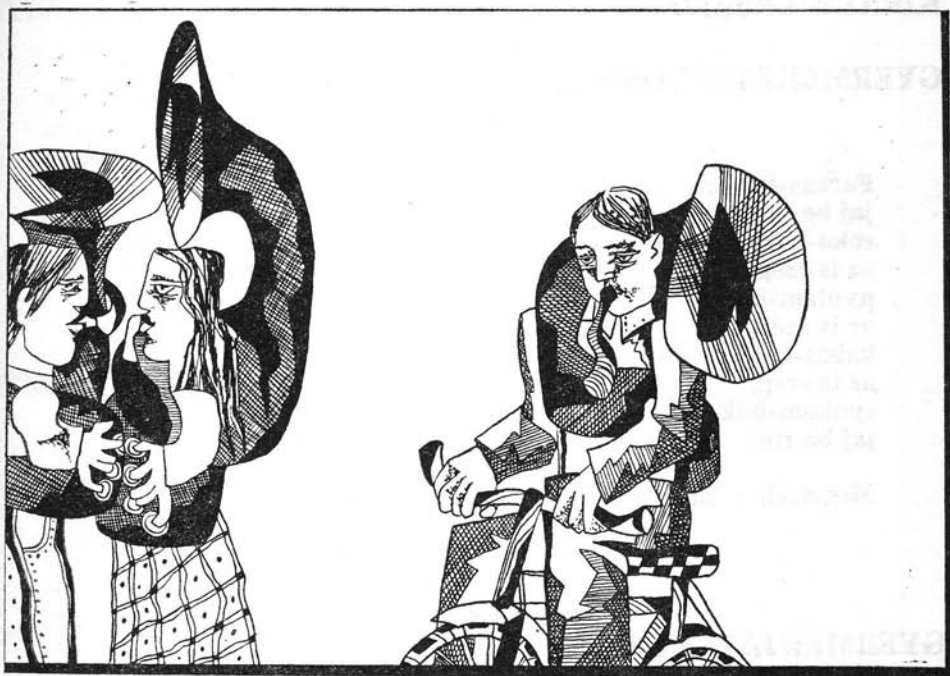
A kis, hangszeres kentaurok szanaszéjjel szaladnak, a zenebona fokozódik, szinte elviselhetelenné válik. A kis trombitás ember mellé két kis hangszeres kentaurok csatlakozik, majd néhány hangszeres járókelő egészíti ki a zenekart.

*

A kis kentaurok nőni kezdenek, és lassan-lassan elérik az anyjuk magasságát. (A zene, ha lehet, még erősebb, még kibírhatatlanabb.)

*

Sipos László illusztrációi

Az utcán ugyanazok a sietős, közömbös emberek jönnek-mennek, akiket mindvégig láttunk. Csakhogy mindegyiküknél hangszer van, sőt többségük menet közben, biciklin és az autóban ülve is muzsikál.

*

Tavaszi, elábrándoztató égbolt. Az égen a trombita, a trombitát tartó kéz és a Kentaur lány szép, kedves feje. Lassan-lassan visszahúzódik a fej, a kéz, a trombita. (A zene éktelensége, erőssége nem változik.) Csak a végtelent idéző, enyhén felhős égbolt látszik.

*

A Kentaur lány beszáll egy hatalmas luxuskocsiba, és leereszti a kocsitetejét. Az autó lassan-lassan elindul, a hangszeres muzsikáló járókelők hosszan utána néznek a luxusautónak, melyből egy szép, vonzó női fej emelkedik ki. (A zene végig erős, éktelen, agresszív marad.)